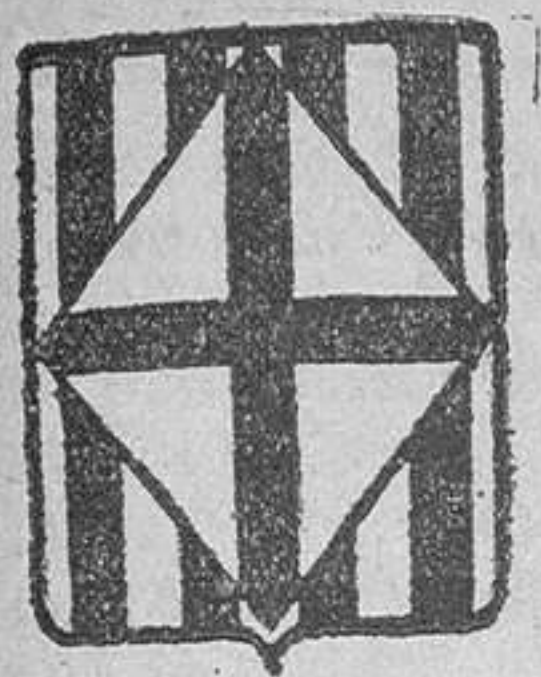

FULL OFICIAL DEL DILLUNS

DE BARCELONA

DILLUNS, 16 DE MAIG DE 1932

ADMINISTRACIÓ : CASA DE CARITAT : MONTALEGRE, N.º 5 : BARCELONA : TELÈFON 24770

NOMBRE 334 : 10 CÈNTIMS

El ministre de Justícia a Barcelona

En un breu parlament pronunciat al Centre del Partit Radical Socialista, el senyor Albornoz diu que l'Estatut serà aprovat en la forma més cordial i liberalíssima, i anuncia l'actuació del Partit a Catalunya quan hagi estat aprovat l'Estatut

De retorn de Blanes i Girona, el senyor Albornoz visità el cercle que el Partit Radical Socialista té instal·lat al Passeig de Gràcia.

Fou rebut per la Junta provincial del Partit, senyors Humbert i Miró i els de la Junta municipal, senyors Alcon, Noé, Solano i Blasco.

Per tal de rebre el ministre de Justícia, es reuniren a l'esmentat centre molts socis. El senyor Albornoz visità les dependències del Casino, i després d'ésser saludat, en nom dels radicals socialistes de Barcelona, pel vice-president de la Junta municipal, senyor Blasco, pronuncià les paraules següents:

«Estimats amics i companys: Em crec obligat a pronunciar uns breus paraules, perquè parlar massa és poc fructífer. I durant el dia d'avui ja he parlat tres vegades. I com que les paraules que nosaltres diem han d'ésser, més que idees soltes, fets concrets, nosaltres parlem amb l'acció. En el vertigen dels meus quefers gairebé sempre he de parlar amb el peu a l'estrep, i aquest és el meu cas d'avui, puix que dintre d'uns minuts he de sortir cap a Madrid.

Des del primer moment he estat amb vosaltres; sempre he cooperat per a fer arrelar el nostre partit a Catalunya. Primer, vaig donar una conferència al primitiu estatge del partit; més tard, vaig col·laborar també al míting que en vigílies de les eleccions que ens dugueren aquell magnífic triomf del 12 d'abril, tingué lloc al Bohèmia. Rempe he rebut el vostre calor i ajut entusiasta. Ha passat algun temps en què ningú del partit no actuà a Catalunya. I és que cal emmotllar-se a les circumstàncies i al moment. Aquest moment, però, ja ha arribat, puix que tan prompte Catalunya tingui aprovat el seu Estatut — que nosaltres recolzem i defensem al Parlament —, vindrem ací a ajudar-vos amb les nostres forces. L'opinió de les persones directores del Partit Radical Socialista d'inhibició a Catalunya, no era per manca d'interès envers vosaltres: era el respecte que teníem al moment polític català. I varem obrar amb circumspecció i prudència política. Els homes que hem estat republicans i que hem sabut esperar, hem pogut veure el triomf de la nostra idea republicana i del nostre Partit Radical Socialista.

El Partit Radical Socialista observa en el panorama polític diversos i importants problemes a resoldre. De manera molt destacada veiem l'Estatut de Catalunya, que serà aprovat, no ho dubteu, en la forma més cordial i liberalíssima que hom pugui esperar. Quan això arribi, amb la bandera desplegada anirem per tots els recons de Catalunya expandint el nostre ideal.

El Partit creu que un cop aprovat

l'Estatut serà arribat el moment de la nostra actuació, per la raó fonamental que catalans i no catalans hauran fos llurs cors en l'ideal comú d'estructurar en una forma nova la nostra estimada República. Aquells que no es donen compte del que el problema català significa, podran creure que es tracta d'una desvinculació de Catalunya i d'Espanya, i és ben al revés. La nova organització autonòmica de Catalunya obre nous horitzonts i possibilitats per a resoldre els problemes generals amb major eficàcia que fins ara.

Estimulant l'autodeterminació de Catalunya, enlairant la seva idealitat i treballant pels seus ideals i anhels, Catalunya no serà el que molts creuen, puix que serà més espanyola que mai, perquè serà més lliure que mai.

El poder públic no pot oposar-se a l'articulació autonòmica de Catalunya dintre el nou Estat espanyol, la sobirania del qual, sota el signe republicà, no serà mai el que fou sota els Austries i els Borbons. En aquesta nova Espanya, el Partit Radical Socialista crea un ambient que no hauria estat possible de trobar en altres circumstàncies, i es aquest partit precisament el que lluita per a aconseguir que tots els pobles peninsulars s'uneixin en una abraçada fraternal.

No ignorem les desil·lusions que han sofert alguns illutsos, que no han pogut veure satisfetes totes llurs esperances. Malgrat això, el Partit Radical Socialista, que és d'extrema esquerra avançada, i que ensens és un partit d'ordre, de responsabilitat i de disciplina, enteneu-me bé: disciplina, ha d'encarriar per les vies del dret les reivindicacions socials d'aquella multitud proletària que té ànsia d'obtenir el major grau de felicitat a la qual té dret. I els partits radicals, esquerres, independitzats del passat, es troben en les millors condicions per a resoldre els conflictes que els temps moderns ens duen. Nosaltres presentarem les solucions més radicals que existeixen en el republicanisme d'Espanya. Quan es tenen unes conviccions tan arrelades com les nostres, hem de desenvolupar una tasca social i política a Catalunya i a les altres regions. Les nostres idees són de realitat, puix que amb ideals utòpics no fariem res pràctic. Rebutgem les utopies que criminalment ens presenten les dretes intentant oposar obstacles a la nostra República. No és el camí de la bogeria, ni del crim, ni de la violència el que mena a la relativa felicitat que els humans poden fruir.

I acabo recomanant als meus volguts companys catalans que posin molt de calor en la lluita, fe en l'ideal i la màxima disciplina per tal que puguem mereixer la confiança dels nostres conciutadans.

A l'entorn de la discussió de l'Estatut de Catalunya

UNES MANIFESTACIONS DEL DIPUTAT RAFAEL CAMPALANS

Com s'ha iniciat el debat. - Judici crític de les intervencions dels diputats Miquel Maura i Sánchez Roman. - El discurs del senyor Abadal i el comentari de "La Veu".

Junt amb els diputats senyors Lluís Companys i Raimond d'Abadal, al senyor Rafael Campalans, de la Unió Socialista, pertoca l'honor d'haver emprès la defensa de la Carta constitucional de l'autonomia de Catalunya contra les primeres — i algunes d'elles força terribles — escames antiestatutàries en les Corts de la República.

Per tal d'oferir als nostres lectors una impressió viva i, per tant, palpitant d'emoció, de com s'ha iniciat aquest important debat, a ell ens hem adreçat, i l'hem sotmès a l'interrogatori que segueix, del qual hem aconseguit interessants respostes:

—Amb quin criteri la minoria catalana es disposa per a la defensa?

—L'acord pres pel grup català, en totalitat, en la reunió del divendres a la tarda — ja començada la sessió —, després d'examinar a fons el moment polític i anant, exclusivament, a cercar l'eficàcia del resultat, fou la de suprimir (en el debat de totalitat) les intervencions individuals dels representants dels distints grups que integran la minoria catalana. A mi se'm féu la indicació de parlar pocs moments abans d'acabar-se el discurs del senyor Ortega.

—Aleshores, com ens expliquen la intervenció del senyor Abadal?

—El cas del senyor Abadal és diferent. A ell se'l deixà en llibertat perquè parlés com volgués, en nom de la Lliga. Fer-ho en nom de Catalunya li hauria, ara, estat molt difícil. Demés, per la posició política que La Lliga està situada, diguéssim allò que diguéssim, les seves paraules no podien influir ni mínimament en el curs del debat, i molt menys en la resolució final.

—En aquest aspecte cal que tingueu en compte l'article editorial aparegut a *La Veu de Catalunya*. L'heu llegit?

—Sí; vaig llegir l'editorial de *La Veu* del dissabte a la nit. Si bé és veritat que mai no havia vist una tartarinada semblant; la nostra Premsa (especialment «la bona») ens té ja acostumats als estorbats més gruixuts. Ja ho digué aquell plaça d'en Pittarra, a la *Botijarra de la Llibertat*: «Primer és el partit que tot.» A mi, francament, com que sóc amic particular i admirador del senyor Abadal, i estimo molt el seu aire austre, poc amic de famalines i galindanes, em va dolre l'atzagaïada, pensant en la mala estona que hauria passat el senyor Abadal (ell, tot discreció i tot mesura) amb el seu sentit del ridícul, davant l'eixide de fogó dels seus excessius turiferaris. Si a Madrid llegissin el dit editorial els vint o vint-i-cinc diputats que — ultra els catalans — eren a la Cambra quan ell anava desgranant (amb la pausa, calma i mesura que ja li coneixeu) el seu bell parlament (aquells *¡Muy bien!* de la ressenya són meus), s'hi farien un panxó de riure.

—Quina és la vostra impressió en el moment actual?

—Fins ara tot segueix el curs que teníem previst. És a dir, les coses pinten encara potser més propícies d'allò que havíem imaginat. Algunes de les burxades rebudes — és evident — les teníem anunciades de temps, des que el senyor Macià estigué a Madrid i deixà de visitar determinats ministres. Ho varen dir aleshores els diaris d'allà. Potser haurien estat evitables, però no se'ls ha de donar gaire importància. La raó de la nostra causa no pot trontollar gens ni mica per la rebequeria i la molestia personal d'un o dos senyors, més o menys rapatanos.

—I tenint en compte les circumstàncies estrictament polítiques?

—L'art de la política (l'home del carrer no se'n fa càrrec) és la

més complexa de les arts. Per avall dels discursos i dels esclats passionals espectaculars hi ha, sortosament, un cert determinisme que sembla mogut per una destinació de justícia immanent. L'home del carrer, ací i a Madrid, confon molt sovint el polític amb l'orador. I encara confon l'orador amb el senyor que *habla seguit*, com deia aquell andalús. Per això, a Espanya i a Catalunya han pogut ésser tinguts per altes valors polítics homes com són ara Melquíades Alvarez o Francesc Cambó, que deixant de banda altres indubtables mèrits personals que no regatejo jo no tenen res a veure amb el polític de raça.

El mateix passa amb el senyor Maura — ha prosseguit el senyor Campalans —. El senyor Maura, per més que la gent digui, és un home molt intel·ligent, i jo el tinc per una excel·lent persona. Amb la seva desperta intel·ligència veié de seguida, en arribar l'hora de produir-se el Congrés, que havia de modificar totalment el to i els termes de la seva conferència famosa. Un home de govern no pot qualificar de «pandilla de amigues» a la força política que — per un mandat electoral mai no exposat a Espanya en forma tan contundent — avui representa a Catalunya. Un demòcrata que respecti els furs del Parlament (i és aquesta una exigència mínima) no pot coaccionar la voluntat de la Cambra amenaçant amb pertorbar l'ordre de la República — ¡*No habrá paz!* — si no es feia la seva voluntat de «senyorito bien» (de magnífic «senyorito bien», és clar). Si hagués repetit allò del: «Hablaré, gritaré, morderé, si es preciso», s'hauria incapacitat definitivament com a possible governant. Això ho veié clar. Nosaltres li hem d'agrair l'esforç que va fer (encara que, com veieu) no el va fer per a servir-nos. Però ja estem salvats: nosaltres el varem ajudar molt amb la greu actitud i el silenci amb què varem escoltar-lo. Com que es un home de passió desbordada (això, als meus ulls, li dona una gran valor humana i me'l fa tan simpàtic; de tota la gent de «boca» freda, per llur repulsiu inhumanitat), hauria bastat una interrupció oportuna — i se'n h'hi podien fer moltes! — per a fer-li perdre els estrepes.

—Aleshores, quin és el vostre judici respecte el discurs del senyor Maura?

—Si no recordéssim la revolcada èpica que li va donar l'Azaña (quin enorme i humaníssim polític, aquest!) el primer dia que va parlar després d'eixir del Govern, n'hi hauria prou amb llegir el discurs que, ell — autonomista enfrontat — va fer contra l'autonomia en general (no contra l'Estatut, ni contra el dictamen, que és allò que únicament pertocava), per a saber que el senyor Maura no passarà mai d'ésser un polític com ho han estat el senyor Melquíades o el senyor Cambó.

Un problema com el nostre — ha afegit el senyor Campalans — exclusivament polític, no pot examinar-se, com aquell que examina fills, amb un vidre de multiplicar, i ell ho volia fer amb una colla de lúpes (penso que foren quatre). Van portar un dia un príncep reial a visitar el Partionon, i li van preguntar què li havia plegut més de la visita. I ell respongué que: «el plo-me del kepis dels guàrdies grecs que li feren d'escorta». Un problema polític de l'amplitud i la pro-

funditat del nostre no pot ésser examinat amb una visió plana (superficial, per tant) a través d'una lentia òptica i deformant per totes les aberracions i deformacions, formals i cromàtiques, de les imatges lenticulars.

Cal una visió finocular, normal i profunda, de tres dimensions. I encara — i això dona el verdader sentit a la visió del polític — cal una quarta dimensió, de caràcter temporal. El polític de raça és aquell que, no solament té una visió clara — sense boires ni enfargues ni a través d'actuals ridículs (*lupes o soberanias*) de la realitat del moment, sinó que sap projectar-la «a través del temps», i en sap prevenir, doncs, la direcció resultant. No cal ésser profeta (ja sabem que no n'hi han), però cal tenir visió i vida.

—I del discurs del senyor Sánchez Roman?

—El mateix pot dir-se de l'eminent juriconsult senyor Sánchez Roman, tot i que el simpàtic desbordament humaníssim del senyor Maura, és ací impassible i hièratica fredor total. Sols tingué el seu discurs un tret de polític: l'ensabonada que féu als socialistes. I el truc no és nou. Ja hi acudí una altra volta, en ocasió semblant.

—Però hi ha el caràcter eminentment especialista de la intervenció del senyor Sánchez Roman. Què en penseu dels tècnics en la política?

—En l'hor de la política, a semblança de l'entrada del jardí d'Acadèmia, hi ha un rètol que diu: «Que no entri ací ningú que sigui especialista». Dels meus dies de rodamón i del meu tracte amb homes de bon sentit, sabis veritables i petulants saberruts, me'n ha previnut un enor-me recel per aquest nou tipus, tan *up to date* del «tècnic especialista». El savi de bo de bo (pensem amb l'immens Einstein), és sempre un home, orfe de tota pose, tan humà i trempat com ara nosaltres, com un bon carregador del moll, com un pescador de roses, com un pagès del camp de Tarragona. L'especialització desmesurada (tot els excessos són fatals), com una mena de masturbació cerebral, provoca sempre una deshumanització, una deformació de l'esperit: la terrible malura del *pleg professional*.

La meua personal experiència — tinc ja molts cabells blancs — m'ha posat en una posició de recel davant de l'especialista, que és potser excessiva. Quan em parlen d'un home que, per exemple, sap molta «botànica» o molt «dret penal», però només sap «botànica» o «dret penal», m'atreveixo a assegurar rondatament (sense por de formular cap judici temerari) que aquell home no sap res de res; que ignora «menat de l'indispensable i humà «sentit de totalitat» — fins les pròpies matèries de la seva especialització: «botànica» o «dret penal».

Ensoperbits pel domini que de llur tècnica creuen posseir, miren als pobres mortals que els envolten amb la boca badada, amb un aire de profund menyspreu. Política n'has dit? I ells, que mai no hi podran entrar amb dret propi, si alguna volta alguns arriben a exercir generals funcions de govern, deixen el país en la situació de cap plats-i-olles després de ficar-s'hi un ruc enfollet. En llur infinita petulància es creuen situats en el bancal més elevat de l'hor de la política. I mai no podran entrar-hi. Tota la vida «vindràn de l'hor».

PUBLI-CINEMA

(PASSEIG DE GRÀCIA)

Presenta avui un reportatge FOX especial sobre el Sumptuós enterrament i funerals del President de la República Francesa, Monsieur Doumer

Un greu accident d'automobil a Calella de Mataró

Una dona i un home morts

Ahí, a les cinc de la tarda, ocorregué un sensible accident d'automobil a la carretera de Calella de Mataró que costà la vida a un home i a una dona, resultant demés nou ferits.

Un grup d'onze persones, es dirigí de bon matí a passar un dia de camp a Santa Cristina, utilitzant una camioneta de Sant Adrià de Besòs.

A les cinc de la tarda, i quant tornaven a Barcelona en passar pels quilòmetres 674-75 de la carretera de Calella, en el lloc conegut pel Far, la roda del darrera del camió pujà a la voravieja de la carretera.

Sembla que el xofer, per tal de restablir la direcció, féu una maniobra ràpida, que originà un vi-

ratge sobtat del vehicle, a conseqüència del qual la carrosseria es despenqué del xassis, anant a parar al mig de la cuneta.

De l'accident en resultaren dos morts com hem dit, tres ferits greus, tres de consideració i els restants fins a onze amb contusions més o menys importants.

L'ambulància de la Creu Roja es féu càrrec dels accidentats i els traslladà a Barcelona. El mort semblava que és un empleat del garatge Rigol de Sant Adrià de Besòs.

Les víctimes de l'accident ocorregut a Calella s'anomenen: Els morts, Josep Ferrer i Coca i Vicenta Coll i Fernández. Els ferits són: Teresa Estela i els nens Roseta i Joaquim Ripoll i Coll.

Els ferits foren auxiliats de primera intenció a l'Hospital de Calella.

Els morts quedaren en el dipòsit judicial de Calella.

El conductor del camió era el marit de la morta.

El camió pertanyia a la Salinera Española, de la matrícula de Barcelona, nombre 46229.

Regidors a Madrid

En l'express d'aquesta nit sortiran cap a Madrid els regidors senyors Duran i Guàrdia i Oller, els quals es proposen gestionar del Govern una solució per al problema que ofereix a l'Ajuntament de Barcelona l'aval per 30 milions de pessetes que aquest dona, en temps de la Dictadura, al Patronat de l'Esclatja.

FULL OFICIAL DEL DILLUNS no pertany a cap empresa particular. El seu producte és destina íntegrament a la Casa de Caritat.

Assemblea de la Propietat Urbana d'Espanya

Al Teatre Tívoli es celebrà ahir un míting organitzat per les Cambres de la Propietat Urbana d'Espanya, en el qual els oradors s'expressaren en termes energics en defensa de la propietat

Ahí, a les onze del matí, amb el local atapeït de propietaris, tingué lloc l'anunciada assemblea de Cambres de la Propietat Urbana d'Espanya, per tal de protestar i prendre acords contra la legislació vigent sobre finques urbanes, que a judici dels assembleístes és perjudicial per als interessos de la propietat, i, en especial, contra el vigent decret de lloguers i contra les càrregues contributives.

A l'escenari es constituí la presidència, que fou ocupada pel senyor Joan Pich i Pon, president de la Cambra de Barcelona, i pels senyors Lluís de la Peña, de la de Madrid; Joan B. Valedecabres, de la de València; Ildefonso Lozano, de la de Valladolid; Clarumunt, de la de Saragossa; Caro, de la de Sevilla, i el senyor Mans, de la Cambra de Barcelona.

Els delegats de les diferents regions espanyoles ocupaven també l'escenari en llocs d'honor. Per Gijón, el president de la Cambra, Emili Pérez i esposa; per Alacant, el president de la Cambra, Santiago Soler, i el secretari, Vicenç Sorribes; per València, el president de la Cambra, Joan B. Valedecabres, i el secretari, Francesc de P. Nogués; per Mahó, el vicepresident segon de la Cambra, Joan Ponseti; per Tarragona, el president de la Cambra, el secretari i quatre vocals; Vilanova i Geltrú, cinc representants; per Valladolid, el president de la Cambra, Ildefonso Lozano, i el secretari, Marian Escudero; per Logronyo, el comptador, Donolo del Rio, i el secretari, Francesc Minguet; per Bilbao, el vicepresident de la Cambra, senyor Orbe, i el secretari, senyor Landaburu; per Albacete, el president de la Cambra, Justo Arcos i el vicepresident; per Cartagena, el president de la Cambra, Josep Arroyo; per Osca, el president de la Cambra, Felicià Llanos, i el vicepresident segon, Bernat Arizon; per Sant Sebastian, el president de la Cambra, Quintí Altalaguirre, i el secretari, Josep Díez; per Lleida, el president de la Cambra, Marcel·lí Armengol i dos membres; per La Línea, el president de la Cambra, Martí Serrano; per Còrdova, els senyors Varo, Roldán i Cortés; per Toledo, el president de la Cambra, Elies de Montoya; per Badajoz, Emili González i Josep Doncel; per Zamora, el president de la Cambra, Zacarías Macho i Victòria Velasco; per Elche, dos delegats; per Vigo, el president de la Cambra, Xavier Ozores, la seva filla i la secretària particular, i el secretari, Xavier Ozores, la seva filla i la secretària particular, i el secretari, Enric Pereira; per Palma de Mallorca, el president de la Cambra, Joan Suau, el vicepresident primer, Antoni Caubet, i el vice-secretari, Jaume Torres; per Sevilla, el president de la Cambra, Ignasi de Casso; per Mataró, els senyors Horta, Capell, Aromà i Passant; per Chamartín, el vicepresident primer de la Cambra, Artur Soria; per Burgos, el president de la Cambra, Ricard Díaz; per Ciudad Real, el president de la Cambra, Gregori Janer; per Gútecho, els senyors Martí de Reteaga, Víctor Dílio i secretari, per Sabadell, el vicepresident de la Cambra, Salvador Llopert, i el comptador, Joan Boixadera; per Girona, el vicepresident de la Cambra, Josep Maria Reig, i el secretari, Manuel Roqueta i vocals, senyors Antoni Montseny, Josep Homs i Josep Mirandes; per Madrid, els senyors Cejuela, Suárez Inclán, Martí, Salvador i Strio i Galan; per Almeria, els senyors Josep Benítez i Josep Torres; per La Corunya, el vicepresident, Antoni Penabad; per Oviedo, els senyors Cervero i Fernández; per Granada, el senyor Marqués de Ruchena; per Hospitalet, el president de la Cambra, Joan Pedro, i el secretari, Santiago Morella i Ramon Castelló; per Badalona, el president de la Cambra, Pere Roselló, el secretari, Pere Pulgar, i els senyors Josep Vergés i Joan Ferrer; per Reus, els senyors Salvador Bonet i Ramon Ballester; per Saragossa, el president de la Cambra, Gumersind Clarumunt, i el comptador, Josep Carbó; per Melilla, el senyor Fidel Pi i Casas; per Santander, el president de la Cambra, Francesc Garcia, i el tresorer, Ferran Negrete; per Madrid, el delegat de Defensa de la Propietat Urbana, el secretari, Emili Alvar, i el comptador, Ambrosi Morcillo; per Manresa, els senyors Josep Coll i Joan Campabadal; per Terrassa, els senyors Magí Rodó, Bartolomé Lluch, Pau Gorina i Alfons Ubach; per Madrid, la Junta Consultiva de Cambres de la Propietat Urbana d'Espanya: el president, Lluís de la Peña, i el secretari, Rafael Troyano; per Barcelona, el senyor degà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya; per Tortosa, el secretari de la Cambra, Francesc Olesa, i per Barcelona, el senyor Ramon Puig, per la Associació d'Arquitectes de Catalunya, i els senyors Ral, Obradors, Torrent,

Duran, Pujol, Bertran i Martí, per la Cambra d'Indústries de la Construcció.

Als llocs convenients s'havien instal·lat potents altaveus que comunicaven amb l'exterior.

En mig d'una extraordinària expectació, el senyor Pich i Pon obrí l'acte amb un breu parlament, que fou ovacionat.

Digué que ells anaven a celebrar aquell acte de defensa de la Propietat Urbana amb tot el respecte per les lleis i per les institucions, però també amb la major energia. Afegí que si algú intentés, per sectarisme, pertorbar l'acte que s'anava a celebrar, seria immediatament expulsat pels assembleístes.

A continuació presentà, i li cedí la paraula, el senyor Agustí Cullilla, de la Cambra de Barcelona.

Aquest, després d'una afectuosa salutació als delegats forans, es dirigí a l'assemblea i demanà que li fos permès parlar en espanyol, en deferència als hostes de la Cambra de Barcelona.

Censurà la legislació vigent, que — digué — s'ha anat encaminant, i sembla que encara s'hi encamina més, a destruir i a dificultar la vida de la propietat urbana, que està cimentada en el treball.

Acabà dient — en mig d'una ovació — que els propietaris estaven disposats a donar-ho tot per la pàtria, però que no nodien permetre de cap manera que se'ls hi prenguessin el pa.

A continuació parlà el delegat de Badajoz, senyor Emili Albar i González, el qual portava, a més, la representació de les Cambres de Logronyo i de Bilbao.

Després d'un llengu preàmbul, en el qual saludà els assembleístes de Catalunya, passà a ocupar-se del Decret de lloguers i del seu anèndix aclaratori, dient que són un atemptat del Dret.

Parlà de l'actuació de les Associacions de Propietaris de Madrid, prop de les altes personalitats del Govern. En referir-se a unes declaracions del senyor Albornoz, digué que el ministre no té el sentit de la propietat.

El senyor Albornoz — digué — ha afirmat que la propietat és un vici, que ell vivia pel dia i que els propietaris calia que s'anessin fent amb la idea que els fills i els nets dels actuals propietaris no havien de posseir res.

Afegí que el ministre els havia demanat dades per a documentar-se sobre els problemes de la propietat a Rússia i Alemanya. A Rússia — digué l'orador — la propietat urbana està més protegida que a Espanya, puix que allí, a més de la protecció del Govern, compta la propietat amb les possibilitats econòmiques dels llogaters.

L'orador elogià el senyor Carner, per la manera cordial com rebé les delegacions, però el censurà, també, perquè no volgué la Hisenda pública, en indicar-se-li de posar les càrregues contributives al nivell de 1914, ja que a ells se'ls suposava posar-hi el preu dels lloguers.

Acabà dient que amb el Decret de lloguers s'ha clavat un punyal al cor de la Propietat Urbana, i que calia formar un front únic per tal que els Alts poders respectin la Propietat Urbana.

Després d'aquest orador, feu ús de la paraula el senyor Just Arcos, en representació d'Albacete i Múrcia. L'orador llegí uns paràgrafs demostratius de la precària situació de la propietat urbana en les províncies que representa. Digué que el Decret contra el qual es mobilitzaven ara tots els propietaris d'Espanya afectava en aquelles províncies més que a ningú a petits propietaris.

El Delegat per València, Alacant i Castelló, senyor Joan Baptista i Valedecabres, de la Cambra de la Propietat de València, féu ús de la paraula i digué que ve a col·laborar en l'enorme tasca d'aixecar l'esperit de cooperació de tots els propietaris espanyols. Salutà en nom dels de València totes les Cambres i totes les representacions. Explicà com s'inicià, ja fa anys, per la Cambra de València una campanya per tal d'ajuntar l'esperit de defensa de la propietat urbana espanyola, la campanya de la qual, dissortadament, solament serví perquè els governants contestessin amb noves càrregues i noves contribucions. Explicà la situació de València, i digué que aquella regió tenia representació a l'Assemblea per què vol que consti al Govern que els propietaris valencians no consentiran mai explotacions ni nous atacs a la propietat urbana. Acabà dient que València està disposada a secundar tots els moviments i totes les iniciatives. Per Balears féu ús de la paraula el senyor Jaume Suau de la Cambra de la Propietat de Palma de Mallorca. Com l'anterior orador digué que Balears es troba també disposada a col·laborar en una enèrgica campanya en tots els terrenys,

Els socialistes es reuniren ahir en assemblea, en el local de l'Esquerra de l'Eixample

Convocats per la Federació Socialista de Barcelona es reuniren, ahir, en assemblea, en l'expressat local de l'Esquerra de l'Eixample, els grups socialistes del Passatge de la Pau, de la Casa del Poble i de les barriades de Gràcia, Barce-loneta, Sant Martí i Sant Andreu. Aquesta assemblea tingué per objecte aprovar les proposicions que es presentessin, per a ésser després posades a la consideració i aprovació del Congrés Socialista, que se celebrarà a Manresa durant els dies 28 i 29 d'aquest mes; designar els delegats de Barcelona que hi han de concórrer i tractar, a més, de la gestió del Comitè en la festa del r. r. de maig.

Presidiren l'acte els afiliats Josep Miquel, Rodríguez i Mendoza, aquests dos últims en qualitat de secretaris. També figurava a la presidència tot el Comitè de la Federació.

Es discutí, en primer lloc, l'afar de la gestió del Comitè en la festa del r. r. de maig. Després d'exposar llur criteri diversos concurrents, es prengué l'acord que es nomenés una Comissió amb caràcter d'investigadora, per tal que posés en clar certs dubtes i recels, i que el resultat fos presentat en una altra assemblea.

A continuació es donà lectura a una proposició del Comitè de Manresa, en la qual es propugna per a la unió dels socialistes de Barcelona, exposant la idea que es vagi a una convivència de tots els grups acoblant-se en un sol local.

Un assembleista, el senyor Vidal i Rossell, es va manifestar en contra de la proposició, al·legant motius de nülis de poblacions, els quals per llur importància, com Madrid i Barcelona, requereixen, al seu juí, la diversitat existent.

Altres assembleistes es mostraren partidaris de la proposició, i finalment, quedà aprovada en el sentit que l'havien presentat els socialistes de Manresa. També es féu constar en la proposició que aquesta convivència ha de quedar resolta en el termini de tres mesos.

En una altra proposició, que també fou aprovada, s'interessa per la unió de tots els matisos socialistes.

Així mateix, s'acordà la creació d'un periòdic setmanal, òrgan de la Federació Socialista de Catalunya.

Una proposició presentada pels Comitès locals de Sitges i Reus, en la qual es demana que abandonin el Govern els ministres socialistes, així que estiguin aprovades la Llei agrària, Llei electoral, l'Estatut de Catalunya, Llei del control obrer i lleis complementàries, donà lloc a una animat debat. Finalment, per majoria de vots, s'aprova, després d'afegir-s'hi una esmena concebuda en els següents termes: Que això no prejuija l'actitud a adoptar pels socialistes, sempre que la República necessiti del seu ajut. En aquest cas decidiria un congrés convocat a l'efecte.

També foren aprovades aquí s'etes altres proposicions.

Que es vagi a la dissolució de la Guàrdia civil, creant-se en el seu lloc un altre cos més modern.

Que s'eleui al Govern la protesta dels socialistes pels actes que en contra els realitzen constantment els partits obrers extremitats.

I que s'acudi a la minoria parlamentària del partit, per tal que recolzi prop del Govern el desig de la Federació, que les eleccions per a diputats de la Generalitat de Catalunya s'efectuïn pel sistema de representació proporcional.

Finalment es procedí a nomenar els delegats de Barcelona que hauran d'assistir al Congrés Socialista de Manresa, quedant elegits per majoria de vots, Rafael Cameron, Josep Escofet i Raimon Morales.

Com sigui que la manca de temps no permetia allargar suficientment la sessió, per a poder discutir i aprovar altres proposicions presentades a la mesa, la presidència donà per acabat l'acte, anunciant que l'Assemblea continuaria un altre dia.

Un obrer de La Naval Española, que, segons digué, portava la representació d'aquella entitat, sol·licità ajut a la Federació Socialista de Catalunya en el problema que hom veu a plantejar als obrers de la Companyia Transatlàntica, en procedir a l'atur dels seus vaixells i al consegüent comiat del seu personal, tal com ja està anunciant.

L'assemblea acordà, per unanimitat, prestar suport al personal de la Companyia Transatlàntica.

El míting de presentació del Partit Nacionalista Català

Ahir al matí es celebrà, al Palau de les Arts Decoratives de l'Exposició, el míting de presentació del Partit Català. Hi assistí nombrosa concurrència, no havent-se de lamentar, amb tot, ni el més insignificant incident. La policia havia pres grans precaucions, situant-se en l'exterior del local una secció de guàrdies d'assalt que comanava un tinent.

A la presidència hi fou col·locada una bandera catalana.

Feren ús de la paraula els senyors Muntada, Xammar, Callemí, Alsina, Danyans i la senyoreta Maria del Carme Nicolau.

Aquesta senyoreta, en el seu parlament, es referí a l'actiu que van de desenvolupar els grups feuerbàrgs catalans, expressant que an de procurar inculcar a la infància els ideals nacionalistes, oferint-los-hi la lectura de contes i lletres escrites en català.

També digué l'oradora que totes les dones que senten els ideals na-

cionalistes han de realitzar una activa propaganda, per tal d'aconseguir que els propietaris dels establiments es decideixin a escriure els seus rètols en català.

La senyoreta Nicolau fou molt aplaudida.

Els altres oradors feren una exposició del que serà el nou partit, afirmant tots ells que els que l'ingre-ssen tenen una inconfusible personalitat en el camp ideològic nacionalista català.

El Partit Nacionalista Català — expressà un dels oradors — és un partit nou, però integrat per homes ja vells en la lluita per a les reivindicacions de Catalunya.

Els oradors adreçaren atacs a diversos partits polítics, especialment contra la Lliga i el Partit Radical, dient d'aquest últim que el seu fundador, el senyor Lerroux, vingué a Barcelona a combatre el sentiment de catalanitat.

El senyor Danyans, qui parlà en últim lloc, anuncià el propòsit del Partit d'actuar intensament, presentant candidats en les properes eleccions municipals. Amb aquest motiu, digué que el partit exigiria als homes que amb la seva representació anessin al Consistori, una gran austeritat.

Tots els oradors convingueren en què amb Estatut o sense Estatut, Catalunya ha de lluitar per al triomf integral dels seus ideals de llibertat.

El públic acollí amb entusiasme aplaudiments el final dels discursos, i per allà als voltants de dos quarts de dues se donà per acabat l'acte, desfent el públic ordenadament.

El front únic feuerbàrg d'Esquerra

La Comissió organitzadora del Front Unió Femení d'Esquerra fins al dia d'ahir havia rebut més de dues-centes adhesions de dones que tenen una representació en la vida política catalana.

Entre aquestes adhesions es compten els noms prestigiosos de Teresina Isern, Aurora Bertrana, Carme Monturiol, Enriqueta Sèculi, Maria Carratalà, Montserrat Graner, Isolina Viladot, Maria Perellada, Pepeta Coll, Angelina Colubret, Lina Monturiol, i les components de la Unió Socialista de Catalunya.

Sembla que l'intent de les dones catalanes d'Esquerra ha assolit una plasmació carregada de possibilitats, puix que tots ja pot dir-se que estan encara en plena organització, que ha aconseguit agermanar les més valuoses representacions de les diverses tendències polítiques i socials de Catalunya, sota el comú denominador esquerrista, per oposar a la reacció i a l'antirepublicanisme femení.

Unió, doncs, de diverses tendències i credos, el Front Unió Femení d'Esquerra no està lligat a cap disciplina determinada, i sols respon a una finalitat patriòtica, republicana i obrerista.

Unió Democràtica de Catalunya a Manresa

Ahir, a Manresa, tingué lloc l'acte d'anunciament d'Unió Democràtica de Catalunya.

A les onze del matí, al Teatre Conservatori — lloc on havia de celebrar-se l'acte — ja es trobava força concorregut. El doctor Vila d'Abadal, President d'U. D. de C., donà l'acte per començat.

Parlà en primer lloc Josep M. A. Alabern, de Manresa. Féu història del moviment polític des del 14 d'abril ençà. Fa constar la separació dels partits amb denominador comú d'alguns homes i com a fruit d'aquest fet la creació d'U. D. de C.

Exposà l'ideari d'aquest agrupament, que recolla damunt de dos principis: Cristianisme i Catalanisme.

Acabà amb un fogós garrafrà, dient que davant les veus enemics que s'adreçen a nosaltres, hem de respondre amb un decidit Viscà Catalunya!

Acte seguit s'aixecà a parlar el senyor Valentí M. de Quintana. Fa una crida per tal que sigui un fet com més aviat millor el desvetllament de la consciència ciutadana davant els greus problemes plantejats, i això pot fer-ho molt bé el poble si segueix de prop les passes d'U. D. de C., partit que vol educar aquest poble sense oblidar que les classes adinerades tenen necessitat d'una major comprensió, ja que nosaltres tenim un ample sentit de democràcia.

Cal també enfortir el catalanisme del nostre poble per a fer possible una Catalunya florent, rica i plena.

El senyor Angel Morera i Ventalló comença fent memòria a la història de Catalunya des de l'any 1714, observant les vexacions que els catalans hem rebut des d'aleshores fins al 14 d'abril, data en què quedà oberta la porta que pot fer possibles les nostres reivindicacions en foragitar una monarquia despotica.

S'adreça a les joventuts, i diu que hi té posades totes les seves confiança, sobretot en les que formen disciplinadament a Palestina i a la F. J. C.

Acabà dient que el patrimoni català ha d'ésser el patrimoni de tots els fills de Catalunya, per això hem de vetllar tots per mantenir-lo i enriquir-lo, aquest patrimoni, sense arribar-nos amb accions perilloses i insegures.

Parla, després, el senyor Joan Baptista Roca i Cavall, el qual s'estén en consideracions d'ordre social, els punts de vista de les quals, exposats per l'orador prenen un relleu extraordinari.

Finalment, el diputat a les Constitucions senyor Manuel Carrasco i Formiguera s'adreça als manresans manifestant-los que es troba prohibit en parlar, degut a la seva situació especial, i tem de fraudar-los.

Amb tot, promet de venir una altra vegada a Manresa a complir el deute que avui contrau en no dir el que voldria.

Catalunya, la nostra mare, es troba en els moments àlgids d'un infantament. Hi ha hagut un casori, i d'aquest casori ens varen prometre un infant: l'Estatut. D'aquí la greu responsabilitat que pesa damunt meu i com a consciència el meu silenci per a no entorpir la dolorosa gestació. Em limitaré, doncs, a refermar i resumir les idees exposades pels oradors que m'han precedit en l'ús de la paraula. I així ho fa. Explica una anècdota per a demostrar que per damunt dels problemes materials, els pobles tenen els espirituals i morals.

Entona — ja en acabar — un càntic a la Igualtat, Llibertat i Fraternitat, i finalitza el seu discurs dient que després de l'acte d'avui se'n va a Madrid, ben posses de l'alè que dona la ciutat de Manresa, que té ben a la vora una muntanya amurada de Cristianisme i de Catalanisme.

Acte seguit es donà l'acte per acabat.

AL POBLE SEC

Míting de la Dreta Liberal Republicana de Catalunya

Ahir, al matí, a la sala d'actes de la Casa Regional Valenciana del Poble Sec, se celebrà el míting que havia anunciat la Dreta Liberal Republicana de Catalunya.

Inicià l'acte el senyor Campà de Travay, el qual exposà la significació d'aquell. Després parlaren el senyor Secall, de la Joventut del Partit. Féu referència a la tasca que aquesta porta a terme, i el senyor Tallada, del Comitè del Poble Sec, per a anunciar la pròxima inauguració d'un centre del Partit a aquell districte.

Seguidament, l'ex-tinent d'alcalde de Barcelona, senyor Llopis, examinà els problemes econòmics del nostre país i es referí a la crisi mundial i a la depreciació de la moneda; censurà la indiferència de la gent anomenada d'ordre, que no presten la col·laboració que la República necessita. Després, l'ex-regidor de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Lluç Subirana, parlà de l'autèntic republicanisme del partit, posant de relleu que la Dreta Liberal Republicana de Catalunya no és un partit reaccionari, sinó veritablement evolutiu, liberal i democràtic.

Cloqué l'acte el secretari general del Partit, senyor Pérez Terol, dient que la tasca important, en aquesta hora, consisteix a agrupar tots aquells elements sans capaços de constituir una força política serena i renovadora. Afirmà que la Dreta Liberal Republicana de Catalunya, després de triomfar l'ideal republicà per al qual tant treballa el partit, ha sabut mantenir-se honestament allunyada de les concupiscències del comandament, essent la conducta del partit i la dels seus homes representatius una garantia de moralitat política. Diu que en aquests moments patriòtics d'unió sagrada per a tots els catalans, cal procurar que no es converteixin en actituds de submissió que permetin als despropisius utilitzar l'instrument de les llibertats de Catalunya en llur propi profit. Acabà dient que és necessari crear la nova ciutadania catalana, per tal que porti a terme la veritable transformació del nostre poble.

Tots els oradors foren molt aplaudits.

Un manifest de la Unió Liberal de Granollers

La Unió Liberal de Granollers ha adreçat un manifest als obrers i camperols invocant aquelles raons en les quals hom fundamenta els anhels de llibertat de Catalunya.

En l'esmentat document es fa una apel·lació a la consciència dels homes liberals espanyols, als quals s'indica que cal acceptar la voluntat de Catalunya i acatar l'Estatut, que és l'autodeterminació del poble català.

«Los que danzan»

El Cinema Urquinaona estrenarà, avui, dilluns, el film editat per Warner Bros. «Los que danzan», en la qual figuren com a intèrprets dues figures de la pantalla sonora. Una d'elles és la gentil compatriota Maria Alba i l'altra, Antoni Moreno, la personalitat artística del qual no necessita elogis. És inútil de fer ressaltar l'expectació que aquesta estrena ha despertat, per ésser la cinta enterament parlada en espanyol. Actuen, també, en aquest film Teresa Renner i Pau Alvarez.

La racionalització dels transports

Conferència del senyor Manuel Nogareda, secretari general de la C. E. P. A.

Al Cinema Miria, i amb assistència de nombroses delegacions dels elements productors de Catalunya, donà una conferència el publicista senyor Manuel Nogareda. Versà sobre la racionalització dels transports.

Féu ressaltar la importància que tenen els transports en ordre a la valoració dels productes, assenyalant la conveniència que siguin adoptades totes aquelles millores que puguin reportar un benefici directe als consumidors, estalviant despeses inútils o transbordaments costosos. Posà de manifest l'evolució que han sofert els mitjans de transport, i assenyalà quins són els més adequats per a ésser utilitzats per a les exportacions dels productes de l'agricultura espanyola, especialment les fruites i altres varietats de l'horticultura.

Remarcà l'exemple d'Itàlia, que distribuix ara les seves exportacions a Anglaterra, valent-se dels ferry-boats que surten dels ports belgues i francesos, i assenyalà l'enorme avantatge que representa el fet que els productes puguin anar directament dels centres productors fins als de distribució, sense cap transbordament. Digué que els floricultors espanyols es podrien beneficiar molt de la utilització dels ferry-boats, vaixells en els quals, com tothom sap, entren directament els vasons, utilitzant les quatre vies que travessen la coberta en sentit longitudinal.

Acabà fent un elogi de la modernització dels transports, i fou molt aplaudit.

Com a complement de la conferència, foren projectades dues pel·lícules, en les quals hom pot veure d'una manera clara els avantatges de la utilització dels ferry-boats i les facilitats de distribució que representaria llur funcionament com a factors de distribució dels productes espanyols al mercat anglès.

Inauguració del Nou Mercat de Coll-Blanc

Ahir, al matí, tingué lloc la inauguració oficial del nou Mercat de Coll-Blanc, els plans del qual són obra de l'arquitecte senyor Puig Cairal, i la construcció, del Foment d'Obreres i Construccions. El local, d'amples proporcions, ofereix el millor aspecte i resulta un veritable encert la decoració, a base de rajoles de València blanques i blaves que donen una nota de franca netedat. També cal remarcar que per primera vegada en un mercat han estat substituïts per l'alumini tots els prestatges, muntats i altres detalls que fins a la data es feien de ferro.

En representació del batlle accidental de Barcelona hi assistí el regidor d'aquest Ajuntament, senyor Duran i Guàrdia. Entre la concurrència veiérem el batlle d'Hospitalet, senyor Muntaner; els tinent d'alcalde i regidors, senyors Forés, Jordà, Moncunill, Gil, Llopart, Escudero, Puig, Soler, Argente, Miralles i Salat, així com també el secretari senyor Coca, el Jutge municipal senyor Comes, l'arquitecte de la Cambra de la Propietat senyor Monguifó, els senyors Soler i Marc, president de l'Associació d'arquitectes de Barcelona; Oliveres, Rafé i Cerdà, del Foment d'Obreres i Construccions; representacions de la Cambra de la Propietat; dels gremis de Líquids, Queviures, Carbons i Vaquers; l'alcalde de Cornellà, senyor Marigó, per Fundició i Construccions; els senyors Grau i Martí, i molts d'altres que sentim no recordar.

Pronunciaren eloqüents parlaments els senyors Puig i Cairal, Gil i Gil, Duran i Guàrdia, Forés i Escudero, éssent tots molt aplaudits.

Els invitats foren obsequiats amb dolços i xampany.

El nou mercat serà obert al públic el vinent dia 21.

CASA DE CARITAT

SERVEI PÚBLIC DE POMES FÚNEBRES
DIRECCIÓ I OFICINES: Edifici de la Casa de Caritat, carrer de Torres Amat, 8 (prop de la Plaça de Sepúlveda). Telèfons 16524, 16525 i 16526.
SUBCENTRALS: Carrers de la Creu Coberta, 91 (Telèf. 33761) i Clot, 80 (Telèf. 50467).

SUCURSALS: Sarrià, Carrer Major, 49. Telèf. 73532. Poble Nou, Passeig del Triomf, 17. Telèf. 52012. Sant Andreu, carrer de Sant Andreu, 221. Telèf. 52051. Les Corts, Plaça del Centre, 4. Telèf. 33471.
BADALONA: Ral, 110. Telèf. 87 B.
HOSPITALER: Central, carrer de Llançà Miró, 60 (Telèf. 33). Sucursals, carrers de Progrés, 61 (Telèf. 31227) i Pi i Margall (Telèf. 31226).
SANTA COLOMA DE GRAMANET: Anselm Claver, 13.

EL SENYOR PERE PAGÈS I LLUÍS

Perit Professor Mercantil
Director Propietari de l'Acadèmia Pràctica
mori cristianament als 44 anys d'edat, el dia 13 de maig (A. C. S.)

Els seus aspesarats: vídua Concepció Castan, fills Pere i Margarida, germana Maria, cunyats Ramon i Ferran, oncles, cosins i família tota (present i absent), i els marmessors, en participar a llurs amics i coneguts aquesta dolorosa pèrdua, els demanen la caritat d'una oració per a l'ànima del difunt.

L'enterrament, que tingué lloc ahir, no fou anunciat per voluntat expressa del difunt.

L'Aplec de la Sardana

La Comissió organitzadora del tradicional Aplec de la Sardana, compta amb el patronatge de la Generalitat de Catalunya i de l'Ajuntament de Barcelona.

Formen la Comissió executiva les següents entitats: Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, Centre Excursionista de Catalunya, Esbart Català de Dansaires, Esquerra Republicana de Catalunya, Foment de la Sardana, Lliga Regionalista, Orfeó Català, Partit Catalanista Republicà, Palestra, Unió Catalanista, Ateneu Empordanès, Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, Lliga Sardanista i Lliga Espiritual de Nostra Dona de Montserrat.

Al seu domicili de la Rambla de Santa Mònica, n.º 25, la Comissió executiva es reunirà, els diumen-

ges el matí, per atendre a tots els detalls d'organització i estudiar les iniciatives que els amants de la nostra dansa vulguin aportar-li.

ANUNCIS OFICIALS

Companyia Espanyola d'Electricitat i Gas Lebon

El cinquè sorteig d'Obligacions emissió 1927, tindrà lloc el dia 27 del mes que som, a les onze del matí, a l'Estatge social, Passeig de la República, n.º 39.

L'acte serà públic, i en donarà fe un notari.

Barcelona, 10 de maig de 1932. — El Director general, Raison.

Tramvies de Barcelona, S. A.

Per acord del Consell d'Administració, i de conformitat amb allò

que disposa l'article 22 dels Estatuts socials, els senyors accionistes d'aquesta societat són convocats a la Junta general ordinària que se celebrarà a l'estatge social, Ronda de Sant Pau, n.º 43, el dia 31 del present mes de maig, a les onze del matí, per a complir la finalitat que l'article 25 dels Estatuts esmentats determina.

Els dipòsits d'Accions a què fa esment l'article 23, per a poder concórrer a la Junta, cal fer-los fins sis dies abans de l'anunciament per a la celebració d'aquella, a les entitats bancàries següents:

A Barcelona: S. A. Arnús-Garí i Banca Marsans.

A Madrid: Banco Internacional de Indústria y Comercio i Banco de Vizcaya.

A Bilbao: Banco de Vizcaya.

A València: Banco de Vizcaya.

Barcelona, 13 de maig de 1932. — P. A. del Consell d'administració, — El Secretari, Alfred Casaban.

CARTELERA D'ESPECTACLES

TEATRE COMIC

Companyia Mexicana de Revistes
LUPE RIVAS CALHO
Tarda, a les 4: Obertura Aires Mexicanos. 2.ª ZARAPES, CASTORES V REBOZOS. 3.ª TIERRA DE SOL Y DE ROMANCE. 4.ª LA TIERRA DE LUPE. Nit a les 10: Obertura Aires Mexicanos. 2.ª BAJO EL CIELO AZUL. 3.ª ZARAPES, CASTORES V REBOZOS. 4.ª LA TIERRA DE LUPE. Grandiosa creació de Lupe Rivas Calho.

TEATRE CATALÀ ROMEA

Avui, dilluns, primera sessió: La caputxeta vermella. Segona sessió: 3.000.000 busquen hereu. Nit: Última del gran èxit L'allegria de Cervera. Bulaques, fins el regle 8, a 2 pessetes. Totes les altres localitats numerades, a 1 peseta. General, 0'50 pessetes. — Dimòcres, nit: Estrena de Angelica Grelot, "Estrella de moda" Tres actes de broma, de Francesc Presas.

ANTONI MORENO MARIA ALBA

AVUI, DILLUNS, A URQUINAONA en la producció Warner Bros

totalment parlada en espanyol
Exclusiva de Cinematogràfica ALMIRA

FANTASIO

de la producció espectacular de «La Firts National»

KISMET

Fantasia oriental, interpretada per Otis Skinner, David Manners, Loretta Young i Mary Duncan

La pantalla sonora superant la fantasia més genial

CINEMA CAPITOL

Dimòcres proper ESTRENO de

ARISTOCRATAS DEL CRIMEN

Formidable creació de RICARDO CORTEZ en ARISTOCRATAS DEL CRIMEN con HELEN TWELVETREE

PUBLI CINEMA

Passeig de Gràcia, 67. Telèfon 70651
Matinal, de 11 a 1. Una peseta
Tarda, a les 3-30 i a les 6. Numerada 2 pessetes
Noticiaris, reportatges documentals, i el TRIOMF DE LA AUDÀCIA per George O'Brien
Nit, continua, 10 a 12. Unapta.
Duració del programa, una hora

SALÓ CATALUNYA

GRAN ESDEVENIMENT!!
TOTS ELS DIES

LA FLOTA SUICIDA

Superproducció sonora
P. D. C.
Exclusives: CINNAMOND FILM

CINE PRINCIPAL PALACE

(Aparell Western Elèctric)
Avui, dilluns, sessió continua des de les 3-30: Revista Paramount, en espanyol; Forasteros en Africa, cómica, i la superproducció El Correo de Lyon. — Dijous: Dilema, assumpte policíac, parlat en francès, per Annabella.

FANTASIO

Avui, tarda i nit
REVISTA PARAMOUNT Documental - Dibuixos
Últim dia de l'òpera ingu-lable
EL TENIENTE DEL AMOR per Gustav Fröhlich

CINEMA PARIS

Tarda, 4-30 Nit 9-45
REVISTA
GARY COOPER en CARAVANAS BÉLICAS
El film U. F. A., DILEMA

COLISEUM

ESTRENA L'HOMME QUE ASSASSINÀ

amb Roseta Moreno, Ricard Puga, Carles Sanmartín i Helena D'Algy
Un amor romàntic al que serveix de marc la poesia misteriosa del Bósfor evocador i suggestiu

ES UN FILM PARAMOUNT

Avui, tarda, dues sessions: a les 3 i a les 6 especial. Nit: a les 10

SASTRERIA PANTALEONI H.ºS

VESTIT COMPLET, per a home, des de 58 pessetes.

VESTIT DE MARINER d'estam, per a nen, des de 20 pessetes.

VESTIT ESPORT, per a nen, des de 32 pessetes.

Secció especial a la mida

Portaferriassa, 13

CICLISME

MARIAN CANYARDO S'ADJUDICA, A L'ESPRINT, EL TROFEU MASFERRER

La primera pujada a la Rabassada, iniciada a gran tren, no donà lloc a la disgregació del grup, tota vegada que arribaren junts uns quaranta corredors, dels quals es destacà Juli Borràs, adjudicat-se la prima. El pas per Sant Cugat i Sardanyola fou presenciat per nombros públic, que aplaudia amb entusiasme als routiers. Torner i Lli-manges reventen, però aviat es reintegren al grup davanter, el qual en passar per Montcada, és conduït per Canyardo, Borràs i Cebrià Ferrer. La segona escalada a la Rabassada aclareix les posicions, però encara són molts els corredors que formen el primer grup. Novament s'avança Juli Borràs, i s'adjudica la prima de la Rabassada. Va seguit de Salaric, Campamà, López, Gimeno, Ferrando, Colom i Daví. Vendrell i Canyardo, a la poca estona passa Ferrer, qui condueix el segon grup. La baixada es feu a un tren de folia, per part dels setze corredors que van al cap, i davant de tots, Ferrando. En passar per Montcada, és Canyardo qui porta el comandament. La tercera ascensió a la Rabassada dona lloc a una lluita aferrissada, destacant-se lleugerament Campamà i Canyardo i Vendrell, els quals arribaren al cim per aquest ordre. Poc temps després passen López, Ferrando, Salaric, Borràs, Ruiz, Valent, C. Ferrer, Mateu, Mesas i Gou, i els restants, més distanciat. A la baixada, Canyardo, Campamà i Vendrell aconseguiren una petita avantatge damunt de llurs encaicadors, fins a arribar a Sant Cugat. A la sortida d'aquesta població, apreten els segons, i abans d'arribar a Rubí han aconseguit unir-se al grup davanter Ferrando, Borràs, i una mica més tard, López. Els sis corredors junts aconseguiren treure bastant avantatge als restants. Al passar per Molins de Rei i la costa de Sant Feliu no hi ha variacions d'importància, presentant-se's junts a la vista de la arribada, situada a la carretera de Sans, on, entre una doble filera humana, es disputen a l'esprint els primers llocs. Canyardo, segur de si mateix, avança decidit, aconseguint el primer lloc, seguit d'una llarga per Campamà, i després Ferrando, Borràs, López i Vendrell.

L'organització a càrrec de la veterana Unió Esportiva de Sans, excel·lent per tots conceptes, essent presenciada tota la carrera per nombros públic, situat en els llocs estratègics, especialment en la costa de la Rabassada.

Ens cal fer constar el nostre agraïment per l'entusiasta presència de la U. E. de Sans, Josep M.ª Salaric, en l'Alfa Romeo del qual poguérem seguir amb tota precisió les incidències d'aquesta lluita.

CLASSIFICACIO GENERAL

- 1, Marian Canyardo, primera categoria (F. C. Barcelonà), 121 km. en 3 h. 34 m. 21 s.
- 2, Josep Campamà, primera categoria (A. C. Montjuïc), en 3 h. 34 m. 21 s.
- 3, Ricard Ferrando, primera categoria (C. C. Sant Martí), en 3 h. 34 m. 21 s.
- 4, Juli Borràs, primera categoria (A. C. Montjuïc), en 3 h. 34 m. 21 s.
- 5, Manuel López, primera categoria (A. D. Ferroviària de Madrid), en 3 h. 34 m. 21 s.
- 6, Eduard Vendrell, primera categoria (C. C. Sant Martí), en 3 h. 34 m. 21 s.
- 7, Lluis Valent, primera categoria (C. C. Sant Martí), en 3 h. 36 m.
- 8, Jesús Ruiz, tercera categoria (A. C. Montjuïc), en 3 h. 37 m. 8 s.
- 9, Salvador López, tercera categoria (U. E. Sans), en 3 h. 37 m. 8 s.
- 10, Miquel Leonart, de Terrassa, principiant (independent), en 3 h. 37 m. 8 s.
- 11, Gabriel Tarda, principiant (A. C. Hospitalet), en 3 h. 38 m. 10 s.
- 12, Joan Gimeno, tercera categoria (C. C. Coll-Blanc), en 3 h. 38 m. 40 s.
- 13, Miquel Mesas; 14, Josep Gou; 15, Francisco Panicolet; 16, Jaume Llorens; 17, Bonaventura Vaque; 18, Jaume Isern; 19, Pere Sanglès; 20, Antoni Civit; 21, Enric Colom; 22, Pere Cardona; 23, Santiago Mostajo; 24, Josep Balaguer; 25, Joan Borrull; 26, Martí Sucarrats; 27, Isidre Jubert; 28, J. B. Lorente; 29, Josep Mianro; 30, Jaume Mas; 31, Eladi Navarro; i 32, Josep Suñach.

- CLASSIFICACIO ESPECIAL TERCERA CATEGORIA PRINCIPIANTS**
- 1, Jesús Ruiz (premi bicicleta Sanmora); 2, S. López; 3, Leonart; 4, Tarda; 5, Jimeno; 6, Mesas; 7, Gou; i 8, Panicolet.

ESPECIAL PRINCIPIANTS

- 1, Leonart (quadre de Judia Espanyol); 2, Tarda; i 3, Llorens.

- CLASSIFICACIO PER EQUIPS (Trofeu Masferrer)**
- 1, C. C. Sant Martí (Ferrando, Vendrell i Valent), en 10 h. 44 m. 42 s.
 - 2, A. C. Montjuïc (Campamà, Borràs i Ruiz), en 10 h. 45 m. 50 s.

- PRIMES AUTOMOBIL CLUB DE CATALUNYA**
- Primera volta, 25 ptes., Juli Borràs.
- Segona volta, 50 ptes., Juli Borràs.
- Tercera volta, 75 ptes., Josep Campamà.

PRIMA SPORT CICLISTA CATALA

- Per al primer de la segona categoria, Enric Colom, de Manresa (15 ptes.).

- PREMIES ESPECIALS RAMON LAZARO**
- 1, Manuel López, de Madrid, 100 ptes.
 - 2, Santiago Mostajo, de Catalunya, 50 ptes.
 - 3, J. Balaguer, de Nules, 30 ptes.
 - 4, Martí Sucarrats, de Perpinyà, 20 ptes.

La nota destacada de la jornada d'ahir fou l'eliminació del Madrid per l'Esportiu de La Corunya, en els vuitens de final del campionat d'Espanya. -- Catalunya clasifica els seus dos representants pels quarts de final.

Marian Canyardo, batent a l'esprint a un escamot de sis corredors, s'adjudicà el Trofeu Masferrer. Al C. N. Barcelona es varen córrer les proves del Premi Pasqua, i a l'Estadi es celebrà la segona jornada del Campionat Provincial d'Atletisme, categoria juniors.

Catalunya és campió de pilota a cistella en punta

FUTBOL

La Promoció

PALAFRUGELL, 4; SANTBOIA, 2

A les ordres del col·legiat senyor Santiago els equips s'arregleraren de la següent manera:

Palafrugell. — Gauchia, Blanc, Colomer, Ferriol, Pons, Cabanes, Vilella, Espada, Miquel, Gorgonio i Abellí.

Santboia. — Montserrat, Mir, Puig, Cifuentes, Elies, Ribes, Sodrà, Alejo, Costa, Castells i Graells.

A la primera part l'equip visitant dominà amb alguna intensitat, i aconseguí l'empat a dos gols. Ribes i Graells, pel Santboia, i Espada i Miquel, pels locals, foren llurs autors. A la segona part, els mitjos locals s'aferraren en el seu lloc, i ai í es pogué aconseguir que Gorgonio i Cabanes obtinguessin els dos gols que donaren la victòria als locals.

VILAFRANCA, 3; TERRASSA, 0

El domini fou complet a favor del Vilafranca en els noranta minuts de joc. Xifreu i Quinquilla, a la primera part, i altre cop Xifreu a la segona, obtingueren els tres gols de l'equip local. Els vencedors arregleraren Sabaté, Ramon, De Mur, Lara, Larrosa, Via, Garcia, Quinquilla, Ballester, Xifreu i Perona; i el **Terrassa**: Llopis, Humet, Bertomeus, Castro, Recasens, Gandia, Martínez, Montserrat, Moya, Losada i Aratells. Arbitrà el col·legiat senyor Boada.

SANS, 4; CATALUNYA, 0

En partit corresponent al Torneig de Promoció que es ve jugant, efectuaren un encontre ahir a la tarda, al camp del carrer de Galileu, l'equip propietari del terreny i els vermells del Catalunya. A la primera part dominà lleugerament el Sans, alhora que els graciencs defensaven bé, i és per això que el Sans sols pogué marcar un gol aprofitant un free-kick tret per Torredellot. A la segona part l'equip vencedor intensificà el seu domini marcant tres gols més, que varen obtenir Mota, Besolí i altre cop Mota. Del Sans, es destacaren Torredellot, Andreu, Llovera, Mota i Gironès.

Arbitrà b el senyor Rovira, el qual arreglerà els equips tal com segueix:

Sans. — Domènech, Villacampa, Torredellot, Vela, Andreu, Bertolí, Gironès, Besolí, Llovera, Mota i Calsina.

Catalunya. — Fons, Claudio, Vives, Porrera, Ascon, Ferreres, Garín, Artigues, Tarrín, De Mur i Pinero.

CAMP DEL F. C. BADALONA

BETIS DE SEVILLA contra F. C. BADALONA

Entrada general, 220 ptes. — Entrada Socis Clubs 1.ª categoria, 110 ptes.

MARTINENC, 4; HORTA, 1

Partida interessant, en la qual va destacar el millor conjunt del Martinenc, fins a l'extrem de dominar intensament durant la primera part i una bona estona de la segona. En arribar el descans, el marcador assenyalava dos gols per al Martinenc, i un per a l'Horta, marcats per Jové, Cases i Sibeques. Aquest, d'una inesperada capcinada contra el seu propi marc. A la segona part, Fandos i Cases realitzaren els dos gols restants per al Martinenc.

Arbitrà bé el senyor Vilalta.

Els equips foren:

Martinenc. — Uriach, Cros, Vinyes, Altés, Rosalench, Sibeques, Cases, Jové, Aranda, Morrajas i Fandos.

Horta. — Zarranz, Brió II, Pinyol, Dolz, Baudina, Ribó, Mongrell, Brió I, Roig, Arnau i Landà.

Palafrugell... 6 5 0 10 14 5 11
Terrassa... 6 3 0 3 11 12 8
Martinenc... 6 1 4 1 13 14 6
Vilafranca... 6 2 2 12 10 6
Santboia... 6 3 2 1 13 10 5
Horta... 6 2 1 3 12 13 5
Catalunya... 6 1 4 11 15 3

En la classificació present figuren adjudicat a Sans els dos punts de la topada Vilafranca-Sans, per haver alineat el primer al jugador Ballester, i essent descomptat demés, a l'equip de Vilafranca, un altre punt més, segons l'acord del Comitè d'Apel·lació. Malgrat això, no pot donar-se per definitiu aquest fall, per tal com el Vilafranca ha apel·lat a la Federació Nacional, en el sentit que l'Assemblea de la Federació modifiqui l'esmentat fall i no adjudiqui a cap equip els dos punts en litigi.

Copa Llevant

JUPITER, 2; BADALONA, 0

Arbitrats pel senyor Pujol, els equips s'arregleraren de la forma següent:

Júpiter. — Francàs, Ibàñez, Rouira, Rodríguez, Andreu, Ifigüez, Esteve, Pérez, Burillo, Fernández i Morales.

Badalona. — Florença, Borràs, Marín, Espuny, Font, Mena, Benta-court, Cuenca, Campabadal, Forgues i Torres.

El partit tingué un domini altern, i el joc no fou de gran qualitat. A la primera part, Burillo aconseguí el primer gol favorable al Júpiter. A la segona part, aquests augmentaren el marcador fins a dos punts.

GIRONA, 1; SANT ANDREU, 4

Girona, 15. — S'ha jugat el partit entre el Girona i el Sant Andreu, alineant-se els equips d'aquesta manera:

Girona. — Puig, Busot, Farro, Flavia, Gilart, Ferrer, Escuder, Ifigüez, Galtés i Verai.

Sant Andreu. — Petrus, Ferrer, Soler, Durán, Inglán, Simón, Goddàs, Montoliu, Sans i Garcia.

Per no haver-se presentat l'àrbitre oficial per a dirigir la lluita, els dos equips han acordat designar l'amateur senyor Oliva.

La primera part ha estat de domini del Girona, i en la segona, ja ha estat més alternat. Els gols els marcaren pel Sant Andreu: Sans, dos; i Garcia, un, i Soler un altre; el del Girona l'executà Ferrer.

RIPOLLET, 0; GRANOLLERS, 1

Partit molt disputat, que fou jugat a gran tren, tant per un equip com per l'altre i amb molt d'entusiasme. En general, dominà l'onze local; Mateu, però, tingué una tarda plefòrica de facultats i malbaratà tot intent de perforació de la porta del Granollers, parant trets difícils de la davantera local. La primera part finalitzà amb el resultat de zero a zero. A la segona, Carmona, en una escapada brillant, aconseguí el punt que donà la victòria al seu equip.

Arbitrà el col·legiat Prada, i els equips eren:

Granollers. — Mateu, Lladó, Pérez, Argemi, Sala, Rifé, Carmona, Treviño, Garí Pous i Ubeda.

Ripollet. — Espanyol, Campañà, Maranges, Simón, Sans, Domènech, Marzo, Raimundo, Casas, Borràs i Morató.

Júpiter..... 5 4 0 1 8 3 8
Santandreu.... 6 3 1 2 14 13 7
Badalona.... 5 2 2 1 15 9 6
Ripollet..... 5 2 1 2 10 8 5
Granollers.... 5 2 1 2 6 9 5
Iluro..... 5 1 1 2 10 12 4
Girona..... 5 0 1 4 7 16 1

BADALONA-BETIS

Al camp del F. C. Badalona es celebrà un partit de futbol amistós, entre el Betis de Sevilla i el Badalona. Aquests arregleraren a Florença, Borràs, Martín, Espuny, Font, Mena, Benta-court, Castro, Campabadal, Forgues i Torres. Es de creure que la lluita serà de gran classe, sobretot si es té en compte que el Betis voldrà venjar-se de la desfeta que ahir sofrí davant l'Espanyol.

AVUI, DILLUNS, DIA 16 A LES 5 DE LA TARDA

Copa Espanya

ELS VUITENS DE FINAL

Partits de tornada

Espanyol-Betis, 3-0.
València-Barcelona, 2-3.
Athlètic de Bilbao-Irún, 4-1.
Donsià-Castelló, 8-1.
Sporting-Arenes, 2-1.
Madrid-Corunya, 2-1.
Celta-Nacional, 2-0.
Atlètic de Madrid, Alavés, 6-0.

Queden classificats l'Espanyol, Barcelona, Athlètic de Bilbao, Donsià, Sporting de Gijón, Corunya i Celta.

Falta un quart finalista, que ha de decidir-se entre l'At. de Madrid i l'Esportiu Alavés.

VALENCIA, 2; BARCELONA, 3

València, 15. — Al camp de Metallà hi hagué el ple més imponent de tota la temporada.

A les ordres de Melcon, els equips s'arregleraren així:

Barcelona. — Nogués, Rafa, Alcoriza, Font, Castillo, Arnau, Diego, Samitier, Arocha, Goiburu i Pedrol.

València. — Cano, Merenchon, Passarín, Abad, Molina, Conde, Torredellot, Picolin, Capilla, Vilanova i Amorós.

Comença el partit amb bon joc del Barcelona, que domina, creant situacions de perill. Als quinze minuts, hom veni una bona jogada de la davantera barcelonina. Abad manca la pilota, i Merenchon aconsegueix allunyar el perill; Font, però, recull i cedeix a Arocha, el qual creua a tot gas i marca el primer punt per al Barcelona.

Segueixen dominant els catalans, i als dinou minuts Alcoriza vol aclarir amb el peu un tret bombejat; la pilota, però, fa un bot estrany i li va parar a la mà, essent, per tant, la falta absolutament fortuïta i involuntària. El públic demana penalty que Melcon, amb molt d'encert, no dona.

A partir d'aquest moment el joc pren violència, i els valencians es fan amos de la situació.

A la segona part, el València, veient la ineficiència de la seva davantera, opera alguns canvis, i Amorós passa a la ratlla de mitjos. Als quatre minuts es produeix un avenç del València, i Picolin li cedeix a Vilanova, el qual, d'un tret fortíssim, marca l'empat.

El públic s'entusiasma i anima els seus. Al cap de dos minuts, Torredellot aconsegueix marcar el segon punt.

El Barcelona decau, i el València, en lloc d'aprofitar-se de la situació, perd el temps. Els blau-granes tornen a dominar. Als vint-i-dos minuts de joc Goiburu obté el segon punt per al Barcelona.

Segueixen dominant els catalans, i als trenta-dos minuts, Samitier envia un tret fortíssim que toca el pal. Recull Arocha i marca el punt de la victòria.

Durant els darrers moments els valencians juguen a la desesperada per a millorar el resultat i treuen diversos córners a llur favor.

Hom pot considerar just el resultat, puix que el Barcelona jugà més i millor.

ESPANYOL, 3; BETIS, 0

La transcendència de l'encontre que varen jugar ahir a la tarda a Can Ràbia l'Espanyol i el Betis Balompí, de Sevilla, no passà per alt al públic, que omplena quasi completament el camp de la carretera de Sarrià. Hom va poder veure, pròpiament, un partit de campionat jugat a gran tren per ambdós equips, i en el qual l'Espanyol pogué obtenir una brillant victòria, que el classifica per als quarts de final. La duresa emprada en el joc no va desposseir, però, la emotivitat natural de les lluites de campionat, i la transcendència de l'encontre va donar-li caràcters d'emoció.

A la primera part, el Betis es defensà dels atacs de l'Espanyol amb molta d'energia, i per la seva part arribà en ocasions a portar el perill a la porta que defensava Aznar. Per això l'Espanyol, fins uns segons abans de finir la primera part, no pogué marcar. A la segona part, l'actuació de l'Espanyol millorà considerablement. A la primera, Solé no havia estat a l'alçada de la seva fama, després, però, va millorar la seva actuació; i així mateix els extrems. Per aquesta causa l'Espanyol dominà amb més gran intensitat, i les seves avançades produïen una més gran impressió de perill. El Betis va decaure uns moments, que aprofità l'Espanyol per a marcar altres dos gols, amb els quals s'assegurava la classificació. La superioritat de l'Espanyol durant els segons quaranta-cinc minuts va ésser d'una notable evidència.

El Betis va agrair per la energia amb què es defensava dels atacs espanyolistes, i per la velocitat emprada en els atacs propis. Amb tot, però, a la segona part va decaure molt, i es pot dir que, a comptar del tercer gol espanyolista, no féu res profitós. Dues figures varen destacar entre els sevillans: i Jesús, a la defensa, fou un element excel·lent, i Soladtero, al mig centre, incansable durant l'encontre, i el millor jugador del seu equip. De la davantera, el més regular fou Adolfo, i Romero, feu també quelcom d'eficient.

De l'Espanyol, Aznar defensà la porta amb encert. Arater fou el millor defensa; només se li pot retreure la duresa excessiva i innecessària. A la línia de mitjos, Solé començà desconcertat, però a la segona part s'aferrà. Pausas va ésser el més regular de tots els del seu rengle. De la davantera, el millor Jové, i a continuació, Bosch i Prat. Arbitrà regularment el senyor Montero, que no va tenir prou energia per a castigar el joc violent, i a les seves ordres els equips s'arregleraren tal comsegueix:

Espanyol. — Aznar, Arater, Moliné, Trabal, Soler, Pausas, Prat, Sastre, Edelmiro, Bosch i Jové.

Betis Balompí. — Jesús, Aranda, Jesús, Peral, Soladtero, Adolfo, Luque, Adolfo Romero, Garcia de la Puerta i Enrique.

Als primers moments, el domini el va exercir l'Espanyol, però no el traduí en gols. Aznar es va lluir en aturar, després, alguns trets de la davantera bètica, especialment un de molt perillós d'Enrique. Poc estona després, un tret de Romero rebotà al muntant i es desvià a kick. A continuació, foren llançats tres córners seguits contra el Betis, i, finalment, als quaranta-tres minuts, Edelmiro, avançat, creuà la bala a Jové, el qual, avançant des de l'extrem, xutà una pilota alta i esbiaixada, que resultà el primer gol de l'Espanyol.

La segona part va iniciar-se amb un xut enorme de Romero, que Aznar va aturar molt segur. Tot seguit Prat fugí per la seva ala i engegà un tret ras fortíssim que rebotà al pal. A cada moment s'anà intensificant el domini de l'Espanyol. Als divuit minuts de joc, una arrencada de l'ala Sastre-Prat acabà amb un centre d'aquest, que Bosch rematà oportunissimament de cap a la xarxa, i obtingué el segon gol de l'Espanyol.

Als pesos migforts Sanguineta, Jordà posaran a prova llur punch i resistència; aquest és un combat que podria molt bé no arribar al final.

Santandreu, tan volgut del públic, serà posat en front de Fabregat, el qual compta amb una victòria damunt Batlling Llano; Fabregat aspira a guanyar Santandreu, per tal de classificar-se entre els millors de la seva categoria.

A la reunió setmanal organitzada al Nou Món per Barcelona Ring, actuarà en el combat bae el campió d'Espanya del pes mitjà, Francesc Ros, el qual, des que vencé Sobral ha guanyat tots els combats abans de finalitzar.

L'adversari escollit és el cuba Oliver, el qual en els combats que porta fets a Espanya des del seu debut, no n'ha perdut cap. Com a demostració del seu magnífic cop, només cal recordar que darrerament baté Valladaura per k. o.

Els altres tres combats seran a vuit rounds.

Arias-Compte, de forces igualades; hom espera qui dels dos pot classificar-se millor.

Els pesos migforts Sanguineta, Jordà posaran a prova llur punch i resistència; aquest és un combat que podria molt bé no arribar al final.

Santandreu, tan volgut del públic, serà posat en front de Fabregat, el qual compta amb una victòria damunt Batlling Llano; Fabregat aspira a guanyar Santandreu, per tal de classificar-se entre els millors de la seva categoria.

A la reunió setmanal organitzada al Nou Món per Barcelona Ring, actuarà en el combat bae el campió d'Espanya del pes mitjà, Francesc Ros, el qual, des que vencé Sobral ha guanyat tots els combats abans de finalitzar.

L'adversari escollit és el cuba Oliver, el qual en els combats que porta fets a Espanya des del seu debut, no n'ha perdut cap. Com a demostració del seu magnífic cop, només cal recordar que darrerament baté Valladaura per k. o.

Els altres tres combats seran a vuit rounds.

Arias-Compte, de forces igualades; hom espera qui dels dos pot classificar-se millor.

Els pesos migforts Sanguineta, Jordà posaran a prova llur punch i resistència; aquest és un combat que podria molt bé no arribar al final.

Santandreu, tan volgut del públic, serà posat en front de Fabregat, el qual compta amb una victòria damunt Batlling Llano; Fabregat aspira a guanyar Santandreu, per tal de classificar-se entre els millors de la seva categoria.

A la reunió setmanal organitzada al Nou Món per Barcelona Ring, actuarà en el combat bae el campió d'Espanya del pes mitjà, Francesc Ros, el qual, des que vencé Sobral ha guanyat tots els combats abans de finalitzar.

L'adversari escollit és el cuba Oliver, el qual en els combats que porta fets a Espanya des del seu debut, no n'ha perdut cap. Com a demostració del seu magnífic cop, només cal recordar que darrerament baté Valladaura per k. o.

Els altres tres combats seran a vuit rounds.

Arias-Compte, de forces igualades; hom espera qui dels dos pot classificar-se millor.

Els pesos migforts Sanguineta, Jordà posaran a prova llur punch i resistència; aquest és un combat que podria molt bé no arribar al final.

Santandreu, tan volgut del públic, serà posat en front de Fabregat, el qual compta amb una victòria damunt Batlling Llano; Fabregat aspira a guanyar Santandreu, per tal de classificar-se entre els millors de la seva categoria.

A la reunió setmanal organitzada al Nou Món per Barcelona Ring, actuarà en el combat bae el campió d'Espanya del pes mitjà, Francesc Ros, el qual, des que vencé Sobral ha guanyat tots els combats abans de finalitzar.

L'adversari escollit és el cuba Oliver, el qual en els combats que porta fets a Espanya des del seu debut, no n'ha perdut cap. Com a demostració del seu magnífic cop, només cal recordar que darrerament baté Valladaura per k. o.

Els altres tres combats seran a vuit rounds.

Arias-Compte, de forces igualades; hom espera qui dels dos pot classificar-se millor.

Els pesos migforts Sanguineta, Jordà posaran a prova llur punch i resistència; aquest és un combat que podria molt bé no arribar al final.

Santandreu, tan volgut del públic, serà posat en front de Fabregat, el qual compta amb una victòria damunt Batlling Llano; Fabregat aspira a guanyar Santandreu, per tal de classificar-se entre els millors de la seva categoria.

A la reunió setmanal organitzada al Nou Món per Barcelona Ring, actuarà en el combat bae el campió d'Espanya del pes mitjà, Francesc Ros, el qual, des que vencé Sobral ha guanyat tots els combats abans de finalitzar.

L'adversari escollit és el cuba Oliver, el qual en els combats que porta fets a Espanya des del seu debut, no n'ha perdut cap. Com a demostració del seu magnífic cop, només cal recordar que darrerament baté Valladaura per k. o.

Els altres tres combats seran a vuit rounds.

Arias-Compte, de forces igualades; hom espera qui dels dos pot classificar-se millor.

Els pesos migforts Sanguineta, Jordà posaran a prova llur punch i resistència; aquest és un combat que podria molt bé no arribar al final.

Santandreu, tan volgut del públic, serà posat en front de Fabregat, el qual compta amb una victòria damunt Batlling Llano; Fabregat aspira a guanyar Santandreu, per tal de classificar-se entre els millors de la seva categoria.

A la reunió setmanal organitzada al Nou Món per Barcelona Ring, actuarà en el combat bae el campió d'Espanya del pes mitjà, Francesc Ros, el qual, des que vencé Sobral ha guanyat tots els combats abans de finalitzar.

L'adversari escollit és el cuba Oliver, el qual en els combats que porta fets a Espanya des del seu debut, no n'ha perdut cap. Com a demostració del seu magnífic cop, només cal recordar que darrerament baté Valladaura per k. o.

Els altres tres combats seran a vuit rounds.